

Súd: Krajský súd Trnava  
Spisová značka: 26Co/12/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117219184  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej  
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117219184.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členov senátu JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci žalobkyne: Ing. H. T., nar. XX. W. XXXX, bytom L. XXX/XX, Z., zast. splnomocnencom: JUDr. Pavol Čičmanec, advokát so sídlom Bavlínarska 312/9, Trenčín, proti žalovanému: T. T., nar. XX. R. XXXX, bytom L. XXX/XX, Z., úpadca, zastúpený: Ing. Miroslav Šefčík, PhD., so sídlom Ľ. Podjavorinskej 37/1, Trnava, správca konkurznej podstaty, zastúpený: JUDr. Ľubomír Nemček, advokát so sídlom Čajkovského 5, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 31C/13/2017-56 zo 14. septembra 2018, takto

### rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 31C/13/2017-56 súd prvej inštancie žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva zamietol (výrok I.) a žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 149 ods. 1, 3, 4 O. z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších zmien a doplnení), § 44 ods. 1 ZKR (zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších zmien a doplnení) a § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 1. júla 2016, ďalej len „C. s. p.“).

2. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že BSM manželov bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 27C/286/2013-13 zo dňa 4.7.2013, právoplatným toho istého dňa. Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 23K/18/2014-97 zo dňa 16.6.2014 bol na žalovaného - úpadcu vyhlásený konkurz, pričom účinky vyhlásenia konkurzu nastali dňa 25.6.2014, t. j. deň nasledujúci po dni vyhlásenia tejto skutočnosti v Obchodnom vestníku. Dňa 4.7.2013 bola medzi stranami sporu uzatvorená dohoda o vyporiadaní BSM, ktorá bola súdom vyhlásená za právne neúčinnú.

3. Z takto zisteného skutkového stavu vyvodil, že žalovaný (úpadca) v zmysle § 47 ods. 5 ZKR nemá v tomto konaní pasívnu vecnú legitímáciu, nakoľko po začatí konkurzu možno konanie týkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi viesť len žalobou podanou proti správcovi. Nakoľko žalobkyňa vo svojej žalobe označila ako žalovaného T. T. (úpadcu) a tento nedostatok nemožno sanovať, súd prvej inštancie žalobu pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietol bez potreby jej vecného skúmania. Ak by aj žalobu nezamietol pre tento nedostatok, žaloba by musela byť zamietnutá (bez ohľadu na platnosť dohody o vyporiadaní BSM), nakoľko bola podaná po uplynutí troch rokov od zániku

BSM, keď lehota na podanie žaloby o vyporiadanie BSM uplynula dňa 4.7.2016, pričom žaloba bola podaná dňa 17.8.2017.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p., keď podľa výsledku konania bol žalovaný v spore v celom rozsahu úspešný, preto mu voči žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej súd prvej inštancie uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

5. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná s návrhom na zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ak mal súd pochybnosti o správnosti označenia žalovaného žalobkyňou, mal žalobkyňu na túto skutočnosť upozorniť už pri predbežnom prejednaní žaloby dňa 22.9.2017. Žalobkyňa tak mohla opraviť označenie žalovaného, prípadne podať návrh na rozšírenie žaloby o ďalšieho žalovaného v súdnom konaní. Súd prvej inštancie počas celého konania konal s právnym zástupcom žalovaného, tiež mu adresoval všetky výzvy a písomnosti, čím potom aj súd považoval za žalovaného za stranu konania. Súd tiež predniesol svoje predbežné právne posúdenie vecí bez toho, aby vyzvala na vyjadrenie sa úpadcu T. T.. Nie je zrejmé, prečo bol potom súdom daný priestor na vyjadrenie právnemu zástupcovi žalovaného, keď tento nebol podľa názoru súdu pasívne legitimovaný. Žalobkyňa má za to, že aj súd považoval správcu Ing. Miroslava Šefčíka spolu s úpadcom za účastníka konania. Z rozsudku prvoinštančného súdu nemožno vyvodiť, akými úvahami sa prvoinštančný súd riadil pri rozhodnutí vo veci samej, takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné.

6. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril správca konkurznej podstaty s návrhom na potvrdenie napadnutého rozsudku z dôvodu vecnej správnosti. V žalobe označený T. T. nemá pasívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (akt. § 127 a § 365 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

8. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod spisovou značkou 31C/13/2017 je žaloba o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva za trvania manželstva žalobkyne (manželka žalovaného) a žalovaného (úpadca - manžel žalobkyne). Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného v spore, keď navyše konštatoval aj uplynutie trojročnej lehoty na podanie návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po jeho zrušení, tak ako to vyplýva z ust. § 149 ods. 4 O. z. (výrok I.) a žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z dôvodu plného úspechu v konaní (výrok II.). S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobkyne bolo posúdiť, či súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď konštatoval, žalovaný nie je v spore pasívne legitimovanou osobou.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

10. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C. s. p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobkyne s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

11. Žaloba žalobkyne bola zamietnutá z dôvodu, že žalovaný nie je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva. Tu je nevyhnutné poukázať na to, že vecnou legitimáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jeden z účastníkov nositeľom oprávnenia (aktívne legitimovaný) a druhý účastník je nositeľom právnej povinnosti (pasívne legitimovaný). Nedostatok vecnej legitimácie (či už aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu návrhu meritórnym rozhodnutím (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 53/2001 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 49/2001, resp. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 99/2012, 2 Cdo 283/2013, 3 Cdo 201/2007). Otázkou, kto je v tom - ktorom prípade aktívne a pasívne vecne legitimovaný, musí súd riešiť vždy medzi prvými, presne tak, ako to urobil súd prvej inštancie. Pokiaľ súd nemá vyriešenú otázku, kto je z hľadiska hmotnoprávneho účastníkom právneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje návrhom uplatnený nárok, nie je (ešte) opodstatnené riešenie ďalších otázok (v danom prípade samotného vyporiadania BSM za trvania manželstva). Je totiž logické, že spornosť v týchto otázkach, môže byť v konaní riešená len medzi subjektmi, ktorých sa táto spornosť týka (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 358/2015).

12. Podľa § 44 ods. 1 ZKR oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu, správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

13. Podľa § 47 ods. 5 ZKR súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúcemu konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi v súlade s týmto zákonom alebo na podnet orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

14. Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 23K/8/2014-97 zo 16.6.2014 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka - úpadcu T. T., pričom súd prvej inštancie týmto uznesením ustanovil do funkcie správcu Ing. Miroslava R. Ševčíka. Účinky vyhlásenia konkurzu úpadcu nastali dňom 25.6.2014, t. j. deň nasledujúci po zverejnení tohto uznesenia v Obchodnom vestníku. Týmto momentom potom v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 44 ods. 1 ZKR oprávnenie nakladať s majetkom úpadcu a konať zaňho prešlo na správcu, v dôsledku čoho v zmysle § 47 ods. 5 ZKR vo všetkých konaniach (včítane konaní o vyporiadanie BSM) vystupuje z titulu správy majetku úpadcu práve ustanovený správca.

15. S poukazom na vyššie uvedené potom možno konštatovať, že žalobkyňa v žalobe nesprávne označila v procesnom postavení žalovaného, svojho manžela - úpadcu T. T.. Žalobkyňa sa nesprávne dovoľáva povinnosti súdu poučiť ju o tejto vade, v súvislosti s čím odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 285/1993, podľa ktorého „Zo žiadnych ustanovení O. s. p. (akt. C. s. p.) nemožno vyvodit' povinnosť súdu poučiť žalobcu o tom, že žalovaný nie je v spore pasívne legitimovaný, nebolo by to poučením o procesných právach a povinnostiach, ale poučením o hmotnom práve, ktoré súd nie je povinný ani oprávnený poskytnúť. Teda nepoučenie súdov nižších stupňov o tomto nedostatku žalobcu nie je vadou, ktorou by bola odňatá možnosť žalobcovi konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.“.

16. Súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní údajov o tom, kto má byť v spore procesnou stranou (pozn. vychádza z noriem hmotného práva), mimochodom ktorá bola v konaní označená správne, v zmysle procesnoprávneho predpisu. Takáto pomoc súdu by prekračovala zákonný rámec poučovacej povinnosti súdu, čím by mohlo dôjsť k narušeniu zásady rovnosti strán sporu a bezdôvodnému zvýhodňovaniu jednej procesnej strany.

17. Ako vyplýva z obsahu spisu (a medzi stranami nebolo sporné), BSM manželov bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 27C/286/2013-13 zo dňa 4.7.2013, právoplatným dňa 4.7.2013.

Dňom právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo zrušené BSM potom začala plynúť zákonná 3 ročná lehota na podanie žaloby o vyporiadanie BSM v zmysle § 149 ods. 4 O. z., pričom žalobu mohol podať ktorýkoľvek z manželov. Táto skutočnosť vyplýva práve z povahy sporu - konania o vyporiadanie BSM manželov, ktoré sa vyznačuje tým, že strany sporu majú v tomto konaní tak postavenia žalobcu ako aj žalovaného (tzv. iudicium duplex). Ešte v ten istý deň, v ktorý bolo BSM manželov zrušené bolo BSM vyporiadané dohodou, o čom svedčí Notárska zápisnica N 1037/2013, NZ 22737/2013, NCRIs 23195/2013 (č.l. 6 spisu). Pokiaľ ide o Dohodu o vyporiadanie BSM, táto bola rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 36Cbi/45/2014-85 z 13.1.2016 v spojení s rozsudkom tunajšieho odvolacieho súdu č. k. 21CoKR/10/2016-144 z 18.4.2017 vyhlásená za neúčinnú, a to vo vzťahu k veriteľom dlžníka (rozumej úpadcu - T. T.). Tu odvolací súd poukazuje na to, že neúčinnosť právneho úkonu nemožno zamieňať s jeho neplatnosťou. Táto dohoda sa stala neúčinnou voči veriteľom, čo znamená, že pohľadávky prihlásené v konkurze možno v konkurznom konaní uspokojiť aj z majetku, ktorý bol predmetom tejto dohody. Neúčinnosť právneho úkonu - Notárskej zápisnice nemá žiaden vplyv na jej platnosť a teda na postavenie žalobkyne ako výlučnej vlastníčky nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom vyporiadania (vyplýva z čl. II notárskej zápisnice na č.l. 7 spisu, pozn. odvolacieho súdu). V súhrne teda možno konštatovať rovnaký záver, a to taký, že žalobkyni uplynula lehota na podanie žaloby o vyporiadanie BSM. Lehota plynula od 4.7.2014, uplynula dňa 4.7.2016, pričom žaloba bola podaná až po uplynutí tejto lehoty, t. j. dňa 17.8.2017.

18. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku, ktorou žalobkyňa poukazuje na absenciu úvah akými sa súd prvej inštancie riadil pri rozhodnutí vo veci samej odvolací súd odkazuje na vyššie uvedené odôvodnenie a dodáva, že vzhľadom na to, že žaloba žalobkyne bola zamietnutá z dôvodu absencie pasívnej legitímácie, súd prvej inštancie tak v zásade nemal povinnosť pristúpiť k meritórnemu preskúmaniu žaloby, na čo poukázal sám súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku (viď ods. 14, posledná veta).

19. S poukazom na uvedené odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty žalobkyne nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a keďže nezistil ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal prihliadnuť z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 1 C. s. p.), napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

20. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 396 ods. 1 C. s. p.), preto mu odvolací súd priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).  
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).